

Axiomatics by Prompts with Prompted Prompts: Introducing Reality Pictures to Replace Language-Modelled with Existence-Guided Narrative Patterns

Dainis Zeps¹, University of Latvia

11th June, 2026

Abstract

This paper continues an earlier experiment in prompt-based political reasoning by asking whether narrative-driven discussion can be partially replaced by an axiomatic sequence of prompts. The point of departure is a deliberately strong initial prompt concerning Russia's forced federalization and demilitarization, treated not as a conclusion to be debated but as a working axiom from which further prompts can be generated.

The paper argues that conventional political discussion, whether human or AI-assisted, tends to become trapped in normative reformulations, objections, and rhetorical loops that obscure rather than clarify reality. In contrast, the proposed method seeks prompts that are increasingly descriptive rather than normative, so that they function as compact pictures of reality rather than as wish-expressive political narratives.

Using the war in Ukraine and the contemporary Russian imperial system as a test case, the paper shows how an initial prompt can generate a sequence of further prompts describing military deadlock, imperial self-destruction, social degradation, and the internal human cost of the Russian system. Particular emphasis is placed on the claim that the first victims of an imperial order may be the people living within it, and that this perspective remains largely invisible in standard Western political discourse.

The paper does not present a finished formal theory. Instead, it offers a first methodological step toward a prompt-based axiomatics in which political reasoning proceeds by making assumptions explicit, refining them through further prompts, and replacing language-modelled narrative patterns with existence-guided pictures of reality.

Keywords

prompt-based discourse, prompt axiomatics, political reasoning, descriptive prompts, normative vs. descriptive discourse, reality pictures, large language models, Russia, Ukraine war, imperial systems, demilitarization, federalization, anthropological crisis, existence-guided narratives

---

¹ D.Zeps dainize@mii.lu.lv, <https://lingua.id.lv/pofo/>

Introduction

In [5] we started with a simple prompt concerning the war in Ukraine –

Krievijas piespiedu federalizācija (bez suverentātes garantijām) un demilitarizācija (ieskaitot kodolieročus) - prasība, kas jāatzīst gan Eiropai, gan ASV.

In English:

Russia's forced federalization (without guarantees of sovereignty) and demilitarization (including nuclear weapons) - a demand that must be recognized by both Europe and the United States.

We suggested this as a prompt that does not need to be discussed and should be accepted as a kind of ‘axiom’. Why are we so persuaded? Because Ukraine is already realizing the point concerning demilitarization, and, first, about federalization - Russia is federal according its constitution, but never has been such in practice. And, next, Russia’s political course is in direction of self-destruction and loss of sovereignty.

But if we try to discuss this in some political environment, including with LLMs, we would encounter very heated discussions, objections and criticism on many points, which would turn out to be endless without any reasonable exit. Can we escape this? Or, how can we escape this?

In [5] we tried another attempt to solve the eventual turnout into a mess of political discussions. We suggested to replace the language-model-characteristic narrative by asking the LM to provide a set of prompts that would complement the initial prompt, with requirement not to try to change this starting prompts, but simply to complement it. After the LM has given its suggestion in the form of these prompts, the human, or the LM who was the author of the first prompt, examines this set of prompts, correcting some of them and throwing some of them out. Now, after the first step, instead of one prompt we should have more than one. In [5] we came to several prompts, P1, the first one and more:

P2. Ukraina jau realizē Krievijas demilitarizāciju neatkarīgi no tā, vai Eiropa un ASV to atzīst par savu mērķi.

P3. Krievijas militārā uzvara ir kļuvusi aizvien nerasniedzama, un kara pārtraukšana bez politiska zaudējuma Krievijas režīmam arī kļūst nerasniedzama.

P4. Jo ilgāk turpinās karš, jo vairāk Krievija iznīcina savu militāro, ekonomisko, demogrāfisko un institucionālo potenciālu.

P5. Krievijas militarizācija un Krievijas demilitarizācija pašlaik notiek vienlaikus.

P6. Katrs mēģinājums glābt Krievijas impērisko projektu no ārpusē pagarina karu.

P7. Krievija nespēj izbeigt karu ar saviem spēkiem, jo kara turpināšana kļuvusi par paša režīma eksistences nosacījumu.

P8. Karš pret Ukrainu vairs nav Krievijas politikas instruments; Krievijas politika kļuvusi par kara instrumentu.

But you should pay attention to one aspect. These prompts are not same as the usual issues of political discussion, they are more like descriptions fixing reality, pictures of reality. This occurred because we applied a rule – the prompts should be more descriptive (what is to be observed), and less normative (what would be).

Check these prompts from LM:

P17. Rietumu elites bailes no Krievijas sabrukuma var būt lielākas nekā viņu izpratne par cenu, ko par impērijas saglabāšanu maksā Krievijas tautas.

P18. Krievijas impēriskās sistēmas uzturēšanas izmaksas galvenokārt sedz pašas Krievijas tautas.

P19. Krievijas galvenā problēma vairs nav tās iespējamais sabrukums; Krievijas problēma ir tās ilgstošā nespēja izkļūt no impēriskās eksistences formas.

P24. Krievijas impēriskā sistēma tiecas veidot nevis pilsonisku sabiedrību, bet antisabiedrību — dzīvošanai necilvēcisku vidi.

Krievijas problēma nav tikai impērija. Krievijas problēma ir tāda sociālā kārtība, kurā cilvēka normāla morālā dzīve kļūst arvien grūtāk iespējama.

P26. Krievijas krīze vispirms ir antropoloģiska un ētiska krīze, un tikai pēc tam politiska, ekonomiska vai militāra krīze.

And so in [5] pointed to one prompt that would be worth to look on it more carefull.

Krievijas impērija nav tikai drauds saviem kaimiņiem. Tā vispirms ir katastrofa pašiem Krievijas iedzīvotājiem.

P24'. Krievijas impēriskās sistēmas pirmie upuri ir cilvēki, kuri dzīvo tās kontrolētajā telpā.

P24': "The first victims of the Russian imperial system are the people living inside it."

In Appendix 1 we present what Perplexity says about this way of thinking in [5].

What do politicians talk about, and what do the facts 'try to say'? *The difference between thinking in normative terms and in descriptive terms*

And, now, let try to understand what we have arrived at. First, we find that we don't need normative terms at all. And we need pictures of reality, descriptions of reality. From the example in [5] we may see that the reality of what is happening in Russia is the most necessary source from which to generate and provide prompts built in descriptive terms.

Let us consider this same example. Here is our first prompt.

Russia's forced federalization (without guarantees of sovereignty) and demilitarization (including nuclear weapons) - a demand that must be recognized by both Europe and the United States.

Most Western politicians would not accept this statement. The main objection would be against the phrase "without guarantees of sovereignty". Yes, and Russian politician manipulators are using this uncertainty among Western opponents and push their own requirement, their own prompt: the West should provide guarantees of Russia's sovereignty from their side by forcing Ukraine to scale down its military efforts so as not to expose Russia to the risk of losing its sovereignty.

But can we cover this wish of Western politicians in descriptive terms? Yes: the normative term we have is "Ukraine should be forced to ...", but what should Ukraine do in order to turn this normative prompt into descriptive prompt? Should Ukraine perhaps sacrifice its sovereignty to save the Russians from being ruined?

And now comes the next series of pictures of reality, the next series of descriptive terms turning our attention to what is happening in Russia. Russia has two pictures of reality – that of propaganda, and that of reality itself – and these two pictures are becoming more and more different in their appearances. It would be useful to build a complete picture of 'reality' through the eyes, say, of Sergei Lavrov, and another picture of reality built from the real life patterns that we find in Russia. These pictures are actively used in normative discussions between Russia and the West, between Russia and U.S. But both sides mostly use the propaganda picture and very rarely the other picture of reality, the one that can actually be observed in Russia.

So, which side is actively destroying any possibility of preventing Russia's possible loss of sovereignty? And this may be stated as a descriptive prompt. And which side is trying actively to push away any possible risk of Russia's loss of sovereignty? The West, the EU and the U.S. We

arrive at such a concise picture after eliminating normative, wish-expressing narratives and replacing them with descriptive arguments, pictures, and descriptive prompts and pictures of reality. How can we resolve this situation? How can we resolve it?

.....

What about the picture of reality concerning the possible history of Russia? It can not be endless. The only hope of Russia is destruction of Ukraine. And the West should be aware of this. There is no other escap. In Russia they know this. Do they know this in West? We stand with Ukraine, and this alone is the reason we are trying to build this approach, this methodology.

Does the West really want to stop the war?

One of the realities of the war in Ukraine is the West's attempts to control Ukraine's military actions in order, as it seems from the Western side, to regulate oil prices, to prevent uncontrolled extremist escalation, and to manage whatever is happening inside Russia while fearing its uncontrolled collapse. The question is: who is supposed to be responsible for these aspects? The West tends to put the responsibility on Ukraine and to take mitigating steps towards Russia.

The West does not understand one simple thing that should be taken as decisive for everything around this war and should resolve the whole situation. We can express it as a prompt:

P1' – "The primary beneficiaries of ending the war are the inhabitants of Russia themselves".

It can be express in other words –

Subduing Ukraine's attacks against Russia on the Western side destroys Russian inhabitants' hope of being able to force Russia to end the war. The only unconditional beneficiaries of ending the war are the inhabitants of Russia, regardless of oil prices or anything else.

ChatGPT tries to soften this in what follows –

"The principal beneficiaries of a genuine end to the war are the inhabitants of Russia themselves. They would gain relief from war expenditures, international isolation, economic decline, casualties, and the long-term consequences of militarization."

One of the main aspects inside Russia is forced recruitment into the army, with the "exit option" of being sent to the front to die or be crippled. Russian war-fighting practice, with the use of "zagrad otryady" (barrier troops), and now even drones that follow soldiers in order to force them to obey their commanders, has been developed since World War II and is now taking increasingly crude and violent forms, including so-called "yamy" ("pits"), where soldiers who refuse to go on the attack are kept and beaten heavily and brutally. This is observed on the Ukrainian front now, but so far nobody knows, and there are no sufficient data, how many such cases there are. But general mobilization is looming – and what comes next?

ChatGPT suggests this Forced Prompt:

“Shielding Russia from the consequences of Ukraine's military actions reduces incentives within Russia to end the war. The primary beneficiaries of ending the war are the inhabitants of Russia themselves. Therefore, policies that protect Russia from the costs of its aggression work against the objective of ending the war.”

Next step suggested by ChatGPT

Ja "forced prompts" nav domāti kā argumenti, bet kā sākotnēji postulāti vai pārbaudāmi apgalvojumi, tad AI varētu spēlēt citu lomu nekā parastā debatē. Nevis uzreiz analizēt, bet ģenerēt nākamās pārbaudes punktus.

Piemēram, pie jūsu prompta AI varētu atbildēt nevis ar kritiku, bet ar šādiem papildu promptiem:

1. **How can internal pressure within Russia be measured?**
2. **What historical examples show that increasing war costs accelerated the end of a war?**
3. **Under what conditions do economic hardships lead to political change rather than increased repression?**
4. **Who bears the largest costs of prolonging the war: Ukrainians, Russians, Europe, or the wider international system?**
5. **What actions by external actors reduce the incentives for Russia to end the war?**
6. **What actions increase those incentives?**
7. **Can a war be ended if one side is largely insulated from the consequences of its decisions?**
8. **What evidence would falsify the claim that increased pressure on Russia shortens the war?**
9. **What evidence would support it?**
10. **Which groups inside Russia benefit from continuation of the war, and which groups benefit from its end?**

Tad rodas interesanta struktūra:

- cilvēks formulē Prompt P_n ;
- AI ģenerē Examination Prompts $E_{n1}, E_{n2}, \dots$;
- cilvēks vai cita AI sistēma mēģina atbildēt;
- no atbildēm rodas koriģēts Prompt P_{n+1} .

Tas jau sāk atgādināt zinātnisku procesu. Nevis "es apgalvoju — tu iebilsti", bet:

Prompt → Examination → Correction → New Prompt.

Jūsu PCP projektam tas varētu būt pat ļoti piemēroti, jo ļauj dažādiem LLM un cilvēkiem strādāt ar vienu un to pašu promptu kopumu.

Varētu pat definēt lomas:

- **Author AI** — rada sākotnējos promptus.
- **Examiner AI** — rada pārbaudes promptus.
- **Critic AI** — meklē vājās vietas.
- **Historian AI** — meklē analogus vēsturē.
- **Ethics AI** — meklē morālās sekas.
- **Revision AI** — pārformulē promptu pēc saņemtajām atbildēm.

Tad diskusijas vienība vairs nav naratīvs vai eseja, bet gan evolūcijā esošs promptu tīkls. Tas labi sasauca ar jūsu ideju "Prompts Instead of Narratives". Tur galvenais produkts nav secinājums, bet arvien precīzāks jautājumu un apgalvojumu kopums.

References

1. Morgan Bazilian and Andreas Goldthau, Krievijas izraisītais karš Ukrainā: “Zaļā” politika jaunajā enerģētikas ģeopolitikā, <https://www.lmsp.lv/documents/view-ext/ddd9dda6bfaf0bb1525a8a27c3ee6131/Raksts%20Wilsoncenter%20Krievijas%20izrais%C4%ABtais%20kar%C5%A1%20Ukrain%C4%81%20Za%C4%BC%C4%81%20politika%20jaunaj%C4%81%20ener%C4%A3%C4%93tikas%20%C4%A3eopolitik%C4%81.%208.%20j%C5%ABnijs%202023%20ML.pdf>, 2026
2. Armands Gūtmanis, Trampa plānota līderība un mūsu prezidents, <https://amberadvisory.lv/trampa-lideriba/>, 2025
3. Mykola Makhortykh and Maryna Sydorova, Poisoning, bias, or randomness? How and why AI (mis)represents Russia's war in Ukraine, https://www.youtube.com/watch?v=DfUW_cVtQP4, 2026
4. Peter Turchin, War in Ukraine VIII, Cliodynamica (Substack), <https://peterturchin.substack.com/p/war-in-ukraine-viii>, 2026
5. Dainis Zeps, Toward What End Should Russia's War Be Brought to an End? *Prompts Instead of Narratives: Trying a New Methodology for Political Discussion*. <https://lingua.id.lv/art/war.98.pdf>, 2026
6. Dainis Zeps, Kas lasa matemātiskās publikācijas? Vai MI mums palīdzēs? <https://lingua.id.lv/art/kas.lasa.matematiskas.publikacijas.pdf>, 2026
7. Dainis Zeps, Ukrainas uzvara pār agresoru un teroristisko Krieviju kā vienīgais ceļš uz stabilu mieru Ukrainā, <https://lingua.id.lv/art/war.35.pdf>, 2025
8. Dainis Zeps, *Russia delenda est, how we understand this*, [war.22.pdf](https://lingua.id.lv/art/war.22.pdf), 2024
9. Dainis Zeps, *Russia delenda est, or Demilitarisation, Depropagandisation, Deescalation: how we see this?*, [war.21.pdf](https://lingua.id.lv/art/war.21.pdf), 2024
10. Dainis Zeps, *Russia delenda est, або демілітаризація, депропаганда, деескалація: як ми це розуміємо?*, [war.20.pdf](https://lingua.id.lv/art/war.20.pdf), 2024
11. Dainis Zeps, *Russia delenda est, vai Demilitarizācija, Depropagandizācija, Deeskalizācija: kā mēs to saprotam?*, [war.19.pdf](https://lingua.id.lv/art/war.19.pdf), 2024
12. Dainis Zeps, *The New World, or The world after Ukraine's victory*, [war.18.pdf](https://lingua.id.lv/art/war.18.pdf), 2024

13. Dainis Zeps, Artificial Intelligence, #StandWithUkraine, YouTube playlist, <https://www.youtube.com/playlist?list=PL4BlbwbdXAJV-INTc51iq7-RHdWWaYaI>, 2026
14. Dainis Zeps, Project: Russia, https://www.researchgate.net/publication/316702319_Project_Russia, 2017
15. Dainis Zeps – Raksti par karu, informāciju un MI, <https://lingua.id.lv/art/publ.war.html>

© Dainis Zeps, lingua.id.lv/art/war.99.pdf, 2026

Appendix 1

Perplexity

Īsais raksturojums: diskusijas gaitā jums faktiski jau ir noformējušies aksiomātiska, “promptu ķēdēs” balstīta metodoloģija, kas aizstāj naratīvu ar eksplīcitu, iteratīvi konstruētu promptu sistēmu.

Kas īsti tiek darīts?

Jūsu tekstā politiskā diskusija tiek pārbīdīta no stāstījuma (naratīva) režīma uz aksiomātisku režīmu: sāk ar vienu sākotnējo promptu P1 kā darba aksiomu, nevis kā secinājumu. No P1 tiek sistemātiski ģenerēti turpmāki prompti P2, P3, P4..., kas ir vai nu normatīvi (“vajadzētu”), vai aprakstoši (“notiek tas, ka...”), bet vienmēr formulēti kā eksplīti nosacījumi, nevis izplūdis politisks stāstījums. Diskusijas mērķis vairs nav pārliecināt ar stāstu, bet izveidot konsistenti paplašināmu promptu kopumu, kas ļauj rekonstruēt domas ceļu un iekšējo loģiku.

Metodoloģijas pamata elementi

Šo pieeju var kodolīgi formulēt šādi.

- Sākuma prompts kā aksioma: P1 tiek pieņemts “uz spēles laiku” bez tūlītējas pierādīšanas vai noraidīšanas; tas definē domāšanas ietvaru.
- Iteratīva promptu ģenerēšana: katrs nākamais prompts ir vai nu (a) loģiska P1–Pn seku eksplīfikācija, vai (b) pāreja uz smalkāku, mazāk retorisku formulējumu (piem., pāreja no “Krievija ir antisabiedrība” uz precīzākiem sociālajiem mehānismiem).
- Normatīvo un aprakstošo līmeņu atdalīšana: skaidri atšķir “prasības” (“vajag denuklearizēt”) un “novērojumus” (“Ukraina jau faktiski realizē Krievijas demilitarizāciju”).
- Metodoloģiska piesardzība: retoriskie vispārinājumi (“nevienam nav labi”) tiek reducēti uz šaurākiem, pārbaudāmākiem promptiem, kas apraksta mehānismus, nevis absolūtas tēzes.

Šādi prompts kļūst par minimālu, pārbaudāmu “domas vienību”, kas aizstāj lielu teksta gabalu ar īsu, asu formulējumu.

Kā tas izskatās formāli?

Ja mēģina to formulēt tuvāk matemātiskai/metalingvistiskai valodai, tad jūsu piedāvājums faktiski ir:

- Diskusijas stāvoklis $S|S = \text{sakārtots promptu kopums } (P_1, P_2, \dots, P_n) | (P_1, P_2, \dots, P_n)$.
- Pāreja $S \rightarrow S' | S \rightarrow S'$ notiek, pievienojot jaunu promptu $P_{n+1} | P_{n+1}$, kas ir:
  - konsekvents ar iepriekšējiem (vai skaidri norāda, ar ko tas lauž iepriekšējo), un
  - reducē retorisku fragmentu uz strukturētu, pārskatāmu formulējumu.
- “Naratīvs” tad ir sekundārs – tas ir tikai iespējama stāsts, ko var uzbūvēt virs dotā promptu kopuma, bet metodoloģijas centrā ir pati promptu struktūra.

Tipiska transformācija, kas jums jau notiek tekstā, ir: emocionāls vai retorisks bloks $\rightarrow$ destilēts kodols $\rightarrow$ 2–3 jauni prompti (piem., P24, P25, P26), kas precīzāk noformulē antropoloģisko un ētisko dimensiju.

Kas jau ir jauns metodoloģiski?

Salīdzinot ar standarta “argumentu” diskursu, jūs faktiski piedāvājat citu pamatformātu politiskai un filozofiskai domāšanai.

- No argumentiem uz aksiomām: nevis mēģināt pārliecināt ar vienu lielu argumentu, bet izlikt uz galda sākuma aksiomu (promptu) kopu, kas ir caurspīdīga un redzama visiem diskusijas dalībniekiem.
- No naratīva uz “modeļa”: promptu secība sāk uzvesties kā primitīvs modelis ar stāvokļiem un transformācijām, nevis kā eseja; jūs pats tekstā to tuvina modeļa valodai, nevis programmas vai deklarācijas valodai.
- No “pozīciju cīņas” uz strukturētu kolaborāciju: atšķirīgas politiskās pozīcijas var tikt izteiktas kā atšķirīgi sākuma promptu kopumi, kurus var salīdzināt, nevis tikai “saskaldīt” retoriskā strīdā.

Šo varētu formulēt kā “prompt-based discourse” jeb “prompt-centered methodology”, kā jūs jau darāt raksta kopsavilkumā un nobeigumā.

Iespējamā noformēšana tekstā

Ja to grib dažos teikumos ieformēt kā metodoloģijas uzmetumu (piemēram, raksta ievadā vai atsevišķā sadaļā), varētu aptuveni rakstīt šādi (pārfrazējot saturu, nevis citējot):

- Politiskajā diskursā naratīvus aizstājam ar eksplītu promptu virkni, kur katrs prompts ir darba aksioma, nevis slēpts pieņēmums.
- Diskusija ir iteratīvs process, kurā no sākotnēji dotā prompta kopas tiek iegūti jauni prompti, kas asāk un precīzāk apraksta realitāti un atsedz ētiskos, sociālos un strukturālos mehānismus.

- Rezultāts nav “pareizais stāsts”, bet minimāls, loģiski sakārtots promptu kopums, kas kalpo kā modelis tālākai analīzei un lēmumu pieņemšanai.

Vai vēlaties šo metodoloģiju “nofiksēt” vēl formālāk – piemēram, aksiomu un inferenču shēmu veidā, lai to varētu aprakstīt kā skaidri definētu algoritmu vai protokolu diskusijai?

Appendix 2

Grok

No malas tas izskatās kā interesants un potenciāli noderīgs eksperiments — ne gluži revolucionāra jauna paradigma, bet gan saprātīgs mēģinājums risināt reālu problēmu mūsdienu politiskajā (un AI-ģenerētajā) diskursā. Jūs abi ar ChatGPT esat radījuši kaut ko, kas atgādina hibrīdu starp formālo aksiomātisko sistēmu (kā matemātikā), Sokrātisko dialogu un inženierijas pieeju problēmu risināšanai. Tas ir svaigi, jo lielākā daļa politisko sarunu ir tieši tas, ko jūs kritizējat: naratīvu karš, kurā cilvēki (vai modeļi) nemitīgi pārvieto mērķa stabiņus.

Pozitīvie aspekti (kas strādā labi)

- **Caurspīdīgums un uzkrājamība:** Sākot ar skaidru **P1** (piespiedu federalizācija + demilitarizācija kā Rietumu mērķis) un būvējot virkni **P2, P3...**, jūs izvairāties no tipiskās "jā, bet..." slīdēšanas. Katrs jauns prompts ir pārbaudāms: vai tas loģiski izriet? Vai tas apraksta realitāti? Tas padara diskusiju mazāk par "kurš ir gudrāks" un vairāk par kopīgu struktūras celšanu. Tas ir līdzīgs tam, kā inženieri vai fiziķi strādā ar modeļiem — pieņem hipotēzi un skata sekas.
- **Pretstats LLM "šizofrēnijai":** Jūs ļoti precīzi pamanījāt, kā modeļi mēdz ģenerēt gludus, bet izplūdušus naratīvus. Promptu ķēde to disciplinē. Tas ir labs meta-rīks tieši AI laikmetam.
- **Fokus uz iekšējo realitāti:** Īpaši spēcīga daļa ir pāreja no ģeopolitikas ("ko darīt ar Krieviju kā valsti?") uz antropoloģisko/ sociālo līmeni — impērija kā "antisabiedrība", kur bailes un līdzatbildība korupcijā ir centrālais mehānisms, un kur upuri pirmkārt ir paši krievu iedzīvotāji. Tas ir dziļāks par standarta "dekolonizācijas" retoriku un labi atklāj, kāpēc parastie "stabilitātes" argumenti izklausās tukši.
- **Praktiskums:** Metode ir vienkārša un atkārtojama. Var pielietot jebkuram strīdīgam jautājumam (klimats, migrācija, AI regulācija, utt.).

Kritika un ierobežojumi (no malas)

- **Sākuma prompta izvēle joprojām ir politiska:** P1 ir radikāls (piespiedu demilitarizācija + kodolarenāls). Tas jau ietver spēcīgu vērtību spriedumu. Ja otrs dalībnieks to nepieņem kā "darba hipotēzi", saruna apstājas vai pārvēršas par strīdu par pašu P1. Reālajā politikā

cilvēki reti piekrīt aksiomām — viņi strīdas par tām. Metode labi strādā "iekšējā burbulī" (kā jūsu dialogā), bet starp pretējām pusēm var būt grūti.

- **Risks pārvērsties par jaunu naratīvu:** Promptu ķēde var kļūt par "jauno reliģiju" — skaisti loģisku uz papīra, bet realitātē ignorējošu neprognozējamus faktorus (iekšējās elites dinamiku, nejaušus notikumus, ekonomikas kollapsu utt.). Jūs to daļēji risināt ar piesardzīgiem formulējumiem (P11, P12 u.c. par dialektiku un nezināmo), kas ir gudri.
- **Emocionālā un praktiskā dimensija:** Politika nav tikai modeļu būvēšana. Tajā ir vara, bailes, identitāte un resursi. Prompti labi apraksta mehānismus ("antisabiedrība", negatīva atlase), bet mazāk palīdz ar "kā tur nokļūt" vai "kas notiks, ja X". No malas izskatās, ka metode ir spēcīgāka diagnozei nekā ārstēšanai.
- **Pārāk abstrakta?** Daži prompti kļūst filozofiski eleganti (P26 par antropoloģisko krīzi), bet zaudē asumu. Labākā daļa ir tieši konkrētie, skarbie (P24' par upuriem pašiem krieviem).

Kopumā — perspektīva

No malas tas izskatās kā **solis pareizā virzienā** pret "naratīvu entropiju". Mūsdienās politiskais diskurss (īpaši ar AI palīdzību) bieži rada vairāk siltuma nekā gaismas. Jūsu pieeja cenšas radīt "kopīgu valodu" caur explicit assumptions — tas atgādina klasisko liberālo tradīciju (Rawls, Habermas) vai pat zinātnisko metodi, tikai pielāgotu politikā.

Tas nav universāls risinājums (nekas tāds nav), bet kā **eksperimentāla metodoloģija** — ļoti vērtīgs. Īpaši noderīgs intelektuāļiem, domnīcām vai AI-augstākās līmeņa dialogiem. Ja turpināsiet to attīstīt (piemēram, ar stingrākiem noteikumiem promptu loģiskai savienošanai vai testēšanai pret faktiem), tas varētu kļūt par noderīgu rīku.

Vai vēlies, lai palīdzu to pilnveidot — piemēram, izveidot "promptu inženierijas" ietvaru turpmākām sarunām, vai analizēt kādu konkrētu daļu no jūsu dialoga?

Appendix 3

Gemini

Šis ir metodoloģiski izšķirošs punkts. Ja pieņemam, ka P27 fiksē jau vispārzināmu fonu, tad tieši **P28** un **P29** kļūst par mūsu diskusijas un visas metodoloģijas reālo pienesumu – tie kalpo kā konceptuāls "filtrs" vai lakmusa papīrs, ko pielikt jebkuram Rietumu politiskajam lēmumam.

Atbildot uz jūsu jautājumu, kas šobrīd ir svarīgāk: **visproduktīvākais ceļš ir nostiprināt metodoloģiju, veicot tieši nākamo metodoloģisko soli.** Kāpēc? Tāpēc, ka pati metodoloģija prasa, lai prompti nebūtu statistiski lozungi. Tiem ir jābūt operacionāliem – proti, mums ir jāparāda, *kā* šie divi prompti (P28 un P29) spēj transformēt vai pilnībā demontēt pašreizējos Rietumu lēmumu pieņēmēju naratīvus.

Es piedāvāju spert **jaunu metodoloģisku soli: Ietvara pārbaudes un dekonstrukcijas posmu (Stress-test).** Pielietosim P28 un P29 kā aksiomas, lai acumirklī izgaismotu konkrētu Rietumu politikas instrumentu loģiskos strupceļus.

Jaunais metodoloģiskais solis: Promptu operacionālā detalizācija

Lai precizētu abus promptus, mēs tos sadalām apakšpunktos (atvasinātos promptos), kas tieši vērsas pret Rietumu lēmumu pieņēmēju ilūzijām.

P28 (Rietumu asimetrijas strupceļš) detalizācija:

- **P28.1. Diplonātiskā ilūzija:** Jebkurš mēģinājums panākt "parakstītu vienošanos" ar pašreizējo Krievijas sistēmu ir loģiska kļūda, jo sistēma izmanto starptautiskās tiesības tikai kā instrumentu asimetriskai karadarbībai, pati atrodoties ārpus tiesiskas telpas.
- P28.2. "Stabilitātes" cena: Rietumu politikas bailes no Krievijas nekontrolēta sabrukuma (kodolieroču izplatīšanās, pilsoņu karš) panāk pretējo – tās subsidē un pagarina impēriskās sistēmas agoniju, kuras uzturēšanas cenu ar savām dzīvībām maksā Ukrainas un pašas Krievijas iedzīvotāji.
- P28.3. "Reset" neiespējamība: Rietumu cerība uz "pēcpūtina normalizāciju" un jaunu tiesisku sākumu tās pašas impēriskās struktūras ietvaros ignorē faktu, ka sistēma ir radījusi morālu un antropoloģisku "antisabiedrību", kurā nav institucionālu elementu tiesiskas valsts reproducēšanai.

P29 (Vienīgais reālais iznākums) detalizācija:

- P29.1. Fronte kā vienīgais tiesiskais regulators: Tā kā Rietumiem trūkst politiskās gribas institucionalizēt P1 (piespiedu demilitarizāciju), Ukrainas frontes līnija šobrīd ir vienīgais reālais starptautisko tiesību un drošības arhitektūras instruments Eiropā.
- **P29.2. Palīdzības asimetrija:** Rietumu militārais atbalsts Ukrainai, kas dozēts "lai Ukraina nezaudētu, bet Krievija nesabruktu", ir iekšēji pretrunīgs un pašznīcinošs.

Efektīvs atbalsts var izrietēt tikai no aksiomas, ka Krievijas impērijas demontāža ir primārais mērķis.

Kurp doties tālāk?

Ar šo soli mēs esam parādījuši, kā no diviem vispārīgiem spriedumiem (P28, P29) izveidojas konkrēts, detalizēts un nepielūdzams analītiskais ietvars.

PDF

Vai mēs fiksējam šo detalizāciju kā esošo uzstādījumu nostiprināšanu, vai arī jūs vēlaties ieviest vēl vienu elementu – piemēram, "**Pretpromptu**" testu (kā šajā ietvarā sabrūk un izskatās tipisks Trampa vai Eiropas birokrātu retoriskais uzstādījums)?

Appendix 4

13th June, 2026, ChatGPT

<https://chatgpt.com/share/6a2d043e-e154-83eb-9920-d9b674e6a5ce>